

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 7 listopada 2018 r. – Televisión Autónoma de Castilla La Mancha / Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)**

**(Sprawa C-697/18)**

(2019/C 72/07)

*Język postępowania: hiszpański*

**Sąd odsyłający**

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Televisión Autónoma de Castilla La Mancha

*Strona przeciwna:* Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy podmioty takie, jak opisane, wraz podmiotami prawa publicznego, które je utworzyły, można uznać za jednego podatnika dla celów VAT w rozumieniu art. 11 dyrektywy 2006/112/WE <sup>(1)</sup>?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy należy uznać, że środki finansowe otrzymywane przez te podmioty od podmiotów prawa publicznego, które je utworzyły, w żadnym przypadku nie mogą zostać uznane za świadczenie wzajemne z tytułu świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT?
- 3) W odniesieniu do odliczania kwot VAT naliczonego przez te podmioty, czy to ów jeden podatnik powinien określać kwotę podlegającą odliczeniu w zależności od prowadzonej przez niego działalności na podstawie art. 168 dyrektywy 2006/112/WE?
- 4) W odniesieniu w szczególności do działalności w zakresie telewizji publicznej, zakładając, że działalność ta ma dwoisty charakter i zakładając również, że podmioty te wraz z podmiotami prawa publicznego posiadającymi w nich większość kapitału są uznawane za jednego podatnika, czy należy uznać za możliwą do odliczenia jedynie tę część VAT naliczonego, którą można uważać za związaną z ich działalnością gospodarczą?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 9 listopada 2018 r. – Geld-für-Flug GmbH / Ryanair DAC.**

**(Sprawa C-701/18)**

(2019/C 72/08)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Amtsgericht Nürnberg

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* Geld-für-Flug GmbH

*Strona pozwana:* Ryanair DAC

### Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że postanowienie zawarte w ogólnych warunkach umów komercyjnego przewoźnika lotniczego, które nie było negocjowane indywidualnie, zgodnie z którym do umowy zawartej w drodze elektronicznej z podróżnym będącym konsumentem znajduje zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym przewoźnik lotniczy ma swoją siedzibę, a nie jest ono tożsame z prawem stałego miejsca pobytu podróżnego będącego konsumentem uważa się za nieuczciwe w zakresie, w jakim wprowadza konsumenta w błąd w ten sposób, że nie informuje go o tym, iż zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) <sup>(2)</sup> wybór innego prawa jest możliwy tylko w sposób ograniczony i nie może zostać wybrane każde dowolne prawo, lecz tylko takie wskazane w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rzym I.

<sup>(1)</sup> Dz.U. 1993 L 95 s. 29.

<sup>(2)</sup> Dz.U. 2008 L 177, s. 6.

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 13 listopada 2018 r. – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / SJ**

**(Sprawa C-705/18)**

(2019/C 72/09)

Język postępowania: hiszpański

### Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

### Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona pozwana: SJ

### Pytania prejudycjalne

Czy przepis zawarty w układzie zbiorowym pracy oraz praktyka pracodawcy, zgodnie z którymi, w celu ustalenia wynagrodzenia i dla celów awansu zawodowego, staż pracy pracownicy zatrudnionej w niepełnym wymiarze czasu pracy z pionowym rozkładem czasu pracy powinien być obliczony w rocznym wyliczeniu, biorąc pod uwagę jedynie czas wykonywania pracy, jest sprzeczny z postanowieniami klauzuli 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin – dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. <sup>(1)</sup> oraz z art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana) <sup>(2)</sup>?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców /UNICE/, Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych /CEEP/ oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych /ETUC/ (Dz.U. 1998, L 14, s. 9).

<sup>(2)</sup> Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

---